

Tisztelt Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

részére a

**Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és
Logisztikai Kft.**

(1239 Budapest, Európa utca 5.)

Noerr & Társai Iroda

jogi képviselő: Noerr & Társai Iroda

Dr. Jókay

István

indítványozó

hiánypótlása

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1094-2/2014
Érkezett:	2014 JÚL 28.
Példány:	3
Melléklet:	3x1 db
Kezelőiroda:	PI

a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
18.K.30.565/2013/10. számú ítélete ellen
benyújtott alkotmányjogi panasznak

Ügyszám: IV/1094-1/2014.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai Korlátolt Felelősségű Társaság** (székhely: 1239 Budapest, Európa utca 5.; cégjegyzékszám: 01-09-363616; a továbbiakban: „**Indítványozó**”) – korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselő útján – hivatkozással a tisztelt Alkotmánybíróság 2014. június 19. napján kelt és Indítványozó részére 2014. június 25. napján kézbesített tájékoztatóra (a továbbiakban: „**Tájékoztató**”) – a törvényes határidőn belül az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő:

A tisztelt Alkotmánybíróság a Tájékoztatóban az Indítványozót arról tájékoztatta, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény („**Abtv.**”) 52. § (1b) pontja értelmében Indítványozó beadványában nem fejtette ki kellően, hogy a támadott ítélet miért és mennyiben sérti Indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogait.

Indítványozó álláspontja szerint a **Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság** (a továbbiakban: „**Bíróság**”) a **18.K.30.565/2013/10. számú ítéletével** (a továbbiakban: „**Ítélet**”) illetve **eljárásával** az Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait az alábbiak szerint több alkalommal is súlyosan megsértette.

A jelen beadványban nem definiált, azonban használt meghatározásokat Indítványozó alkotmányjogi panaszában foglalt definíciók szerint kell érteni.

1 Alaptörvény Alapvetésének B) cikkelyének (1) bekezdésének sérelme

Az **Alaptörvény Alapvetésének B) cikkelyének (1) bekezdése** alapján Magyarország független, demokratikus jogállam, amely magában hordozza azon alkotmányos alapelveket, amelyek az egész Alaptörvényt áthatják, így (i) a jogállamiság és (ii) a jogbiztonság elvét¹:

A jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek, így az I. Fokú Hatóság is, a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben és a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket – [56/1991. (XI.8.) AB határozat). A jogállamiság fenti értelmezése annak formai tartalmára vonatkozik, amely szerint az államnak, beleértve annak hatóságait a jog uralma alatt kell állnia. Ezen követelmény teljes egészében az Alaptörvény és más normák, különösen a hatóságok eljárási rendjét, kötelezettségeit szabályozó normák viszonylatában tud kiteljesedni, ám a törvények esetében is

¹ Árva Zsuzsanna: Kommentár Magyarország Alaptörvényéhez, Alaptörvény B) cikkéhez

érvényesül, mindaddig, amíg az állam meg nem változtatja az adott normát. A jogállamiság elvét az Alaptörvény rendelkezései részletezik, de nem töltik ki teljes egészében annak tartalmát, mert az alacsonyabb rendű jogszabályok részletezik a hatóságok eljárási rendjét, kötelezettségeit. A jogállam fogalmának értelmezése így az Alkotmánybíróság egyik fontos feladata. A jogállamiság elve azonban, nem csak kiegészítő, másodlagos funkcióval bír, és nem pusztán deklaráció, hanem önálló alkotmányjogi norma, aminek sérelme önmagában is megalapozza valamely jogszabály alkotmányellenességét [9/1992. (I.30.) AB határozat].

A jogállamiság fogalmától elválaszthatatlanok az eljárási garanciák, hiszen azok eleve a jogállamiság, illetve a jogbiztonság elvéből fakadnak. A garanciák nem csupán az olyan Alaptörvényben megfogalmazott garanciákat jelentik, mint a bírósághoz fordulás joga vagy a büntetőeljárási garanciák, hanem valamennyi a jogállamisághoz fűződő követelmény betartását attól függetlenül, hogy az adott szabály az Alaptörvényben vagy annál alacsonyabb szintű normában szerepel. Az alanyi jogok és kötelezettségek érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák tehát a jogbiztonság alkotmányos elvéből következnek. Megfelelő eljárási garanciák nélkül működő hatósági, bírósági eljárásban a jogbiztonság szenved sérelmet.

A másik garanciális alapelv, a jogbiztonság - az Alkotmánybíróság értelmezésében - az államtól és elsősorban a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei, és egyes szabályai is világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára a büntetőjogban is előre láthatóak legyenek [11/1992. (III. 5.) AB határozat].

A jogállamiság és a jogbiztonság a közigazgatási jog területén is megszabja azon követelményeket, amelyek a közigazgatási eljárásban kell, hogy érvényesüljenek. A közigazgatásnak alkotmányos kötelessége, hogy hatáskörét gyakorolja, azaz illetékességi területén a hatáskörébe utalt ügyben az erre megszabott idő alatt érdemi döntést hozzon, hiszen a közigazgatási ügyintézési időnek kiszámíthatónak kell lennie, és az ügyfél közigazgatási határozathozatalra vonatkozó joga nem tehető függővé attól, hogy a közigazgatási szerv milyen időpontban hajlandó dönteni a hatáskörébe utalt ügyben – [72/1995. (XII.15.) AB határozat].

Indítványozó álláspontja szerint az Alkotmánybíróság által megállapított eljárásjogi garanciák, valamint a **jogállamiság és a jogbiztonság elve a Bíróság eljárása és ítélelhozatala során több tekintetben is sérült, az alábbiak szerint:**

- (a) **sérült az a kitétel, mely szerint a közhatalommal rendelkező szervek a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.** Ez önmagában ugyanis nemcsak eljárásjogi, hanem anyagi jogi garanciákat is feltételez: jelen esetben az a tény, hogy a Bíróság

tévesen állapította meg azt, hogy (i) az I. Fokú Hatóság az ügyintézési határidőt nem lépte túl, (ii) a jogszabályváltozás miatt a meghallgatási jog gyakorlására biztosított idő már nem számított bele a folyamatban lévő 30 napos ügyintézési határidőbe, valamint (iii) a Bíróság azon ténymegállapítása, miszerint az ügy szempontjából nem releváns, hogy az I. Fokú Hatóság a válaszát csak a meghosszabbított határidőben adta meg, önmagában ellentétes a jogállamiság elvével, ugyanis a Bíróság a felek tekintetében nem biztosította a kiszámítható módon szabályozott korlátok érvényesülését.

Itt hivatkozunk alkotmányjogi panaszunk 3.1.1 pontjában foglaltakra, amely alapján egyértelműen megállapítható, hogy amennyiben a Bíróság alaposan megvizsgálta volna tényállást, és mérlegelési jogkörét a törvényes keretek között gyakorolta volna, meg kellett volna állapítania, hogy az I. Fokú Hatóság (i) az ügyintézési határidőt jogellenesen túllépte, (ii) a jogszabályváltozás jelen esetben nem orvosolja az ügyintézési határidő túllépését, valamint (iii) az ügy szempontjából releváns tény, hogy az I. Fokú Hatóság az elutasító döntését csak a jogtalanul meghosszabbított határidőben tudta alátámasztani érvekkel.

Releváns tény, hiszen jelen esetben az I. Fokú Hatóság nem volt képes a rendelkezésre álló határidőn belül – megjegyezzük, hogy az egyszeri meghosszabbított határidőn belül sem – csak jóval később, a Kérelem benyújtása után 3 hónappal megállapítani az Indítványozó számára hátrányos tényállást. A fentiek alapján nyilvánvaló, hogy az I. Fokú Hatóság mulasztásának következtében a jogállamiság és a jogbiztonság elve nem érvényesült a jelen eljárásban, amelynek következtében az Indítványozónak jelentős hátránya származott. A Bíróság pedig azzal, hogy megállapította, hogy az I. Fokú Hatóság jogszerűen járt el, azaz jóváhagyott egy alaptörvény-ellenes eljárást, súlyosan megsértette a jogállamiság elvét.

- (b) sérült az a kitétel is, miszerint az alanyi jogok és kötelezettségek érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák biztosítása alkotmányos követelmény:** Mivel az alanyi jogok és kötelezettségek érvényesítésére szolgáló eljárásjogi garanciák a jogbiztonság alkotmányos elvéből következnek, így eljárási garanciaként a bíróság köteles mindenki, így Indítványozó részére is biztosítani azt, hogy anyagi jogait – amelyek az I. Fokú Hatósággal szemben a jelen I. és II. Fokú eljárásból erednek – bírósági úton érvényesíthesse. Mint ahogyan az az Ítéletből és annak indokolásából is látszik, a Bíróság egyoldalúan, az I. Fokú Hatóság előadásai alapján hozta meg Ítéletét, az Indítványozó bizonyítási indítványait indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta. Ennek alapján sérti Indítványozó eljárási jogait, hogy a Bíróság a fennálló jogosultságait egyáltalán nem vonta bele a mérlegelésébe.

2 Alaptörvény XXIV. cikkelyének (1) bekezdése / XXVIII. cikkelyének (1) bekezdésének sérelme

Az **Alaptörvény XXIV. cikkelyének (1) bekezdése** értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni²:

Az Alaptörvény ugyan a tisztességes eljáráshoz való jogot az emberi jogi egyezményeknek és a korábbi Alkotmánynak is megfelelően deklarálja, ám az Alapjogi Chartának megfelelően külön cikkben rendelkezik a hatóságok tisztességes eljárásáról és a jogellenesen okozott kár megtérítésének kötelezettségéről. A Charta szerint ez a jog magába foglalja mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák, az iratokat megismerje és az igazgatási szervek a döntéseket indokolják. Az elvek összefüggésben állnak a jó közigazgatás fogalmával, valamint a közigazgatási eljárásjog közös európai elveivel. Az ez utóbbival kapcsolatos követelmények az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága 1977-ben megalkotott határozatában szerepeltek, amelyek között kifejezetten is megtalálható a közigazgatási szerv indokolási kötelezettsége.

A hatóság fogalmába minden jogalkalmazó szerv beletartozik, így a közigazgatási szervek mellett a közigazgatási felülvizsgálati ügyekben döntő bíróságok is. Ez utóbbiakra azonban elsősorban az Alaptörvény XXVIII. cikkében garantált fair eljárás elve vonatkozik, míg e cikk általánosan követendő a hatósági ügyekben eljáró közigazgatási szervek számára is. A cikkben foglalt elveket a fontosabb eljárási törvények eddig is alapelvi szinten deklarálták, ám jelen szabállyal alkotmányos megerősítést nyertek.

Elvként érvényesül tehát a pártatlan és részrehajlás nélküli ügyintézés, amelynek megvalósítása szoros összefüggésben áll a jogegyenlőség, a diszkrimináció tilalma, valamint az emberi méltóság alkotmányos elveivel. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy a hatóság ne alkalmazhatna megkülönböztetést, hanem csak azt az indokolatlan megkülönböztetést tiltja, ami az ügy elbírálása szempontjából lényegtelen körülményeken alapul, amely szempontok főként az adott ügytípusra vonatkozó anyagi jogszabályokból fakadnak. Mindez egyben a személyek egyenlő méltóságúként történő kezelését is jelenti.

Az **Alaptörvény XXVIII. cikkelyének (1) bekezdése** értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és

² Árva Zsuzsanna: Kommentár Magyarország Alaptörvényéhez, Alaptörvény XXIV. cikke

kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el³:

Mindezek közül a tisztességes eljáráshoz való jog talán a legátfogóbb jog, amelynek nemzetközi irodalma is igen jelentős, köszönhetően a strasbourgi eseteknek is. A tisztességes eljáráshoz való jog ugyanis az emberi jogi egyezményekben is szerepel, úgymint az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikke vagy a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya. A hatályos szabályozás azonban inkább az előbbihez közelít, ugyanis az igazságos jelző helyett a „tisztességes” jelzőt használja, és tartalmazza az ésszerű időn belül történő elbírálás követelményét is. A cikk alapján tehát az igazságosság helyett a tisztességes eljárás követelménye érvényesül, amely az Alkotmánybíróság álláspontja szerint olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [6/1998. (III. 11.) AB határozat].

Indítványozó álláspontja szerint a tisztességes eljárás elvét a Bíróság több szempontból is megsértette, így az Ítélet már ezen okokból kifolyólag is önmagában alaptörvény-ellenes:

- (a) **A Bíróság részrehajlóan hozta meg az Ítéletét, melynek következtében sérült a felek közötti jogegyenlőség:** a Bíróság az Ítéletét kizárólag az I. Fokú Hatóság által előadottakra alapozta, Indítványozó bizonyítékait / bizonyítási indítványait nem részletezte, annak – vélt – megalapozatlanságát nem indokolta.
- (b) **A Bíróság eljárása tisztességtelen volt,** mivel az Indítványozó érveit és bizonyítékait bizonyítási indítványait egyáltalán nem vette figyelembe.
- (c) **A Bíróság eljárása méltánytalan és igazságtalan,** tekintve, hogy a jelen perben a súlyos, az ügy érdemére kiható eljárásjogi jogszabálysértést helyben hagyta.
- (d) **A Bíróság eljárása tisztességtelen és alaptörvény-ellenes:** tekintettel arra, hogy a közigazgatási eljárás alapvetően az Indítványozó alaptörvényben foglalt a tisztességes eljáráshoz való jogát több szempontból is sérti (lásd az alkotmányjogi panaszban kifejtetteket) és az I. és II. Fokú Hatóság eljárását annak alaptörvény ellenessége dacára helyben hagyta.

³ Árva Zsuzsanna: Kommentár Magyarország Alaptörvényéhez, Alaptörvény XXVIII. cikke

3 Összegzés

Indítványozó tájékoztatni szeretné a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy Indítványozó számára ismert tény, hogy az Alkotmánybíróság a jogszabályokat a bíróságok helyett nem értelmezheti, azoknak csak az értelmezési tartományának alkotmányos kereteit jelölheti ki, és önmagában sem a jogállamiság alapelve, sem pedig a tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bíróságok feletti szuperbíróság szerepébe lépjen és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el⁴.

Fel szeretnénk hívni azonban a tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét arra a tényre, hogy az Ítélettel szemben alkotmányjogi panaszunkkal egyidejűleg felülvizsgálati kérelmet nyújtottunk be a Kúriánál, így az Alkotmánybíróság előtti eljárásban nem célunk, hogy jelen ügyben az Alkotmánybíróságot, mint „hagyományos jogorvoslati fórumot” felhívjuk fel.

A fentiek alapján és az alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján az is megállapítható, hogy az Ítélet nem „csupán” a jogállamiság elvébe és az Indítványozó tisztességes eljárásra vonatkozó alapjogába ütközik, hanem azzal, hogy az Ítélet az alaptörvény-ellenes közigazgatási határozatot nem helyezte hatályon kívül, közvetve Indítványozó alapjogát a tisztességes közigazgatási eljárásra is súlyosan megsértette.

A fentiek alapján kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Bíróság Ítéletét, mint az Alaptörvénnyel összeütközőt a fentiek miatt megsemmisíteni szíveskedjen.

Egyebek tekintetében a korábbi alkotmányjogi panaszunkban foglaltakat teljes egészében továbbra is fenntartjuk.

A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény 2/A. §-ának alaptörvény-ellenességének vizsgálatát – tekintettel arra, hogy a hivatkozott paragrafus hatálybalépésétől számított 180 napos határidő már letelt – nem kérjük.

Budapest, 2014. június 25.

Tisztelettel:

Noerr & Társai Iroda

Dr. Jókay István
ügyvéd

Noerr és Társai Iroda

Indítványozó képviseletében

⁴ 3040/2014. (III.13) AB Végzés, 3325/2012. (XI.12.) AB végzés

Melléklet:

1. Nyilatkozat adatok nyilvánosságra hozataláról